

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік	20 кор.
на пів року	10 кор.
на чверть року	5 кор.
на місяць	1.70 кор.

За границею:

на цілий рік	16 рублів або 36 франків
на пів року	8 рублів або 18 франків

Обидвома членами по 16 сот.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очі і душу ми вирвеш; а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о 5½ год. пополудні.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. пл. Домбровського (Хоруцини). Експедиційні місця в Агенції Соколовського в насажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Реклямації неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 с. від стрічки.

Причинок до німецько-чеського порозуміння.

(X) Кутногорский дневник д-ра Пацака почав цілу серию «політичних начерків», які мають бути відповіддю на закиди проти останнього письма д-ра Пацака, якому ми недавно присвятили окрему статю.

Ціль письма д-ра Пацака, сказано в першій начерку, не була погроза, але намір заявити несхитну рішучість чеських послів, вказати на всі можливі наслідки, наколи не буде направлена кривда заподіяна чеському народові. Парламентарні сторони самі бажали, щоби по ухвалі бюджету перед розправою над австро-угорською угодою приступлено до розгляду чеських домагань. Др. Пацак каже нині лише: «Тепер послів час!» Др. Пацак стоїть ще сьогодні послідовно на тій тактичній лінії, перед полагодою австро-угорської угоди до вести до полагоди чеської мови у внутрішнім урядованю. Кажуть нам: щож діє ся з конференціями? чи ж ви їх не домагали ся? Прошу, чи в заяві з 23. мая 1902 є мова про конференції? І чи є такі наївні люди, що в скликаню конференцій добавали би якусь уступку для Чехів! Ні, ми маємо вже досвід. Останні конференції зібрали ся серед такого настрою, що можна було як не розв'язки питання, то бодай modus vivendi сподівати ся. Однак всі учасники конференцій посвідчать, що замість обличеня збільшило ся відчуженє. Ми не є противні порозуміню з Німцями, навпаки, ми признаємо велику вагу справедливого порозуміння для нашого краю і цілої держави. Але чи тепер можливий мир? Я запевняю, доки Німці так днуть голову до гори, се неможливо! Перше мусимо бути з ними нарівні поставлені, відтак рівні з рівними можемо пересправляти. Але не тепер, коли кожний з них думає, що здобув Седан! Дятого перше повинна бути нам признана чеська мова у внутрішнім урядованю, як Німцям німецька, тоді можемо яко рівноправні з ними пересправляти. Скорше ні. Ми рішучо тому супротивляємо ся, щоби від Німців залежав призивл того, що-нам належить ся, а що ні. Ми рішучо стоїмо за тим, що всі народности в державі що-до управи і правління є рівноправні і рівновартні. Але казати, заспокоєне права одного є зависиме від згоди противника, се нісенітниця. А до того ще чеська мова у внутрішнім урядованю є законно признана, а виконанє належить до езекутиви. До сего виконаня не потребує Німці нашого дозволу, а ми їх. А коли їм здає ся, що они мають на се призволяти, най призволяють, бо їм і їх промислови найбільше залежить на австро-угорській угоді. Нам се байдуже чи они призволять, чи ні. В справі внутрішнього урядованя чеською мовою не маємо з ними що говорити, лише і виключно з правительством.

Отже хто буде винен, як не можна буде австро-угорської угоди парламентарно поладити? Лише Німці з їх упором проти справи, яка їх не доторкує ся, і правительство, що піддає ся сему упорові.

Введенє чеської мови буде вимушене

національними обставинами, бо инакше се не піде, позаяк німецький упір є неоправданий».

Дальших виводів д-ра Пацака треба в найблизшій часі сподівати ся.

„Галічанін“ в ролі ворожбита.

(X) «Галічанін» є всевідущий, про се не повинен ніхто навіть сумнівати ся. Він має такі слухи, що сягають аж до Відня, тому то знає не лише все те, що там говорить ся і робить, але він чує навіть, як трава росте. Візити маршалка гр. Потюккого, намісника гр. Пінїнського, бувшого маршалка гр. Ст. Баденього і віцепрезидента краєвої дирекції скарбу д-ра Коритовского у міністра-президента д-ра Кербера є не лише для него відомим фактом, але він знає навіть, що там они поміж собою говорили.

Говорили про те лихо, яке «Галічанін», що був ще тоді «Проломом», чи «Новим Проломом» або «Червоною» чи «Галицкою Русю», давно предсказав керманічам австрійської політики, хоч они єму не давали подивити ся на свою руку. Він предсказав велике нещастє реформи оо. Василья, які замість нидіти по занедбаних, вогких монастирях, будуть дбати про їх обнову, про лад і чистоту, що повідновлюють заустілі і занедбані церкви і величавими богослуженнями, катехитичними науками і проповідями і місіями стягнуть товни непросвітненого народу, дадуть грамотним в руки відповідний корм духовний і все те живою рускою мовою та до того ще й «безграмотною фонетикою». Все те причував і предсказував всевідущий «Галічанін».

Але ще більше нещастє предсказав «Галічанін» з «замени рускаво орфографіческаво правописанія безграмотного (sic!) фанетікою» і «в явній а прі том успішній піддержке українофільскаво направлення», бо по школах повачували ся не лише правописи, але й мови та письменства, бо замість «Литературних Сборників», «Сводних летописей», «Галіцких оглошков» і т. п. видань мишам на сіданє розвинуло Наук. Тов-о ім. Шевченка справдешне наукове письменство на перекір «Галічанінови», Флоринському et comr. тай Україна не завмерла а живе своїм житєм і живить нас творами свого духа. Все те лихо спало на нашу бідну Русь дятого, що правительство і власти шкільні піддержували живу мову, живе письменство замість «язичія», що добирало собі «скромних учітелей учітельскіх семінарій» замість покликати недокічченія гімназіястів з редакції «Галічаніна». Отже поки правительство замість проф. Грушевского не покличе на катедру Сави Дуди, поки замість Барвіньского не стане членом Ради шкільної Климертович, поки Общество Качковского не буде міродайним як Академія Наук, поки др. Кербер не подбає, щоби «Галічанін» не лише стояв при жолобі «благотворительнаго комітета» і Пустошкина, але як свого часу Наумович або Купчанко черпав цілою прогорщеною «пособія» австрійські а навіть болгарські, доти не буде добра, бо нарид, в яким «Галічанін» відкрив в часі страйку стільки «ліни» і більше заможности як у дідичів, буде скорше слухати Петрицького, як Маркова або Моначаловского.

Пора відновити передплату!

НОВИНКИ.

— Календар. Ві вторник: гр.-кат. Пимена преп.; рим.-кат. Горгонія. — В середу: гр.-кат. Мойсея преп., Августина; рим.-кат. Пульхерія.

— **Пам'ятайте, Братя, на місію до Канади!**

— **Якийсь подорожний нібито з Буковини** (але ми єго дуже добре знаємо яко Львовянина) накинув ся в 98. ч. «Буковини» на виділ «Руского товариства педагогічного» у Львові в справі, яка нібито *непокоїть ширші круги* галицької суспільности (се лише в єго мозку такий неспокій, бо в Галичині ніхто не занепокоїв ся). Сей «подорожний» розповідає, що нібито від якогось часу опанувала кліка *впливових(?)* людий виділ товариства педагогічного (здає ся для того, що він тепер в нім не засідає) і та кліка радить після впадоби та попадає в конфлікт з інтересами товариства, значить надуживає хіба майна товариства в свою користь. Щоби свій безосновний закид піддержати, *видумує* сей подорожний, що нібито виділ постановив не скликувати в сім році загальних зборів, коли тимчасом збори (замість в маю) *відбудуть ся таки сего року* і то 29. вересня, а іменно тому, що позаяк виділ бажав представити зборам *повне касове справозданє за минулий рік шкільний*, з удержуваних товариством двох інститутів (хлопців і дівчат), бурси і виділової школи ім. Шевченка чога не міг би подати в маю. Отже виділові не замкнули зовсім уст говірливим членам товариства, а навіть радо будуть бачити, як і сам «подорожний» з Буковини прибуде на сі збори, бож сидить у Львові, отже єму недалеко потрудити ся. Тоді зможе наглядно переконатися, що виділ зовсім не понав в конфлікт з інтересами товариства.

І се незгідне з правдою, щоби члени виділу *позивали одні других до суду*, позаяк сей чоловік, котрий на всякі можливі представлення не хотів підчинити ся *ухвалі виділу* і приневолив виступити против него в судовій дорозі, не є членом виділу, а мирові переговори з ним за для єго упору не доводили до успіху. Отже не виділ, але сей упертий чоловік довів до нечуваного скандалу.

Також і се є незгідне з правдою, мов би два чи три члени виступили з виділу, бо *не виступив ані один*.

І се не є правда, мов би виділ надуживав фірми голови товариства, котрий по думці подорожного з Буковини ніби то не може постійно займатися справами товариства, позаяк все, що виділ робив, було ухвалене під проводом отже і з відомостю голови товариства, над яким подорожний ніби то так милосердує ся.

Платним є настоятель інститута св. Миколая за свій нагляд і труд для сего інститута і дятого не *хотів приймати* вибору до виділу товариства, однак збори признали, що се не може бути перепоною до єго вибору на виділового і вибрали єго мимо єго заяви.

Отже се небувалий скандал, писати такі безосновні закиди до позакраєвої часописи і вводити в блуд читачів єї, начеб дійсно виділ шкодив інтересам товариства. Се значить такою писавною навосити шкоду Руск. товариству педагогічному і інституціям, які оно удержує. Але подорожні звичайно пересаджують, отже «подорожний з Буковини» сим разом розвинув ся в правдою. Може на зборах пересвідчити ся є тим.

— **Дівчата в гімназії.** До рускої гімназії в Коломиї висало ся з початком сего шкільного року 5 приватисток: 1) Кульчицка Климентина, дочка пароха в Підвечар, 2) Завадска Сузанна, дочка пароха в Микитиць, 3) Коритовска, дочка купця в Калуша, звисного дїяча-патріота, 4) Каратницька Теодозія, сирота по сьвященнику і 5) Твердохлібівна Марія, дочка господаря селянина в Похівки коло Богородчан. З днем 10. ве-

ресия пічне ся правильна наука для них з цілком домашнім характером. До того часу можуть ще родичі, що хотіли би своїм доням дати можливість користати з тої науки, хоч не висадили ся до гімназії, звернути ся до проф. О. Макарушки в Коломиї по інформації. А радимо щиро, бо варто скористати з доброї нагоди. Кошти науки дуже низькі.

— Товариство «Родина» в Коломиї устроює в понеділок дня 22. н. ст. вересня у великій салі «Народного Дому» *вечерок з танцями*. Стрій візитовий. Початок точно о год. 8½ вечером. Вступ від особи по 2 К, тільки за запрошеннями, котрі розсилає ся; хто не дістав би запросин, звольте зголосити ся до Виділу. Частина чисто го доходу призначена на народні цілі. За Виділ: В. Масляк, голова, А. Ленкий, писар.

— Товариші богослови перемискої єпархії мають свої подана о принятє до семинарії внести через деканат до ординарїату до 20. вересня а 26. явитись до іспиту о 9. годинї рано в Перемишлі. — А.

— Зїзди у Львові. Вчєра і нині відбуває ся у Львові кілька заводових зїздів. І так в салі ратуша радили два дни *торговельники безрог* під проводом гр. Вельовського і при участі коло сотки членів з цілого краю. Обговорюваню високу залізничу тарифу, справу зарази і демокружної торговлі, вибрано комітет задля покликания в жите товариства після ухваленого статута і поручено єму поробити кроки задля заложеня свинської торговіці в Кракові, щоби тим способом кравву торговлю увільнено від зависимости позакраєвих ринків. Вкінці виславно телеграму до міністерства внутрішних справ, щоби реституовало давню ухвалу, забороняючу імпорт до Австрії з Угорщини безрог низше 120 кілогр. ваги.

Зїзд галицьких друкарів розпочав ся вчєра в салі «Gwiazd-и» під проводом пп. Гудєца (Львів), Тіца (Краків) і Колькевича (Перемишль). Вечером відбув ся концерт і комерс, а нині дальший хід нарад.

Податкові екекютори в числі коло сотки радять вже другий день в малій салі тов. «Gwiazda». Презес тов. екекюторів «Samoroc» п. Квірінї ствердив підвишенє правительством поборів для екекюторів і заведено п'ятилітній. Вибрано новий виділ, ухвалено утворити адміністративний фонд і фонд для вдів і сиріт та ухвалено резолюцію до правительства, щоби з огляду на тяжку екекюторську службу кождей рік чинної служби числив ся за півтора року при обчислюваню емеритури, та щоби заведено мундури для екекюторів на віір Буковини.

Віче дворянствє відбуло ся в їх власнім льокалю при ул. Сикетускій. Під проводом голови п. Наторского обговорювано поодинокі параграфи послїдного міністерского розпорядженя, пїдаючи єго острій критиці. Відтак ухвалено домогати ся вислюваня до літ служби часу, відслуженого у війску і обчислюваня емеритури в тім самім відношеню, а дальше: 1. щоби стабілізація наступала вже по однім році, 2. щоби за час вправ війскових виплачувано не половину, але цілу пенсію, 3. щоби на случай довшої недуги повну пенсію виплачувано недужому через пів року, 4. щоби знести §. 27. розпорядженя, на підставі якого начальник без подаваня причин може віддалити диетаря, 5. щоби назву «канцелярийний помічник» замінити на

«помічникій урядник» і 6. щоби унормовані пенсії виплачено вже від дня 1. серпня. На сїм покінчено віче.

— *Львівска фільгармонія* зачала вже нині орхестральні проби під управою обох капельмайстрів пп. Челяньского і Ярецкого. Всі члени орхестри, яких є 70, прибули вже до Львова. Першу скрипку обняв в орхестрі звїсний чеський солїст Вячеслав Гумль, побіч него засїдає б. перший скрипок «Народного дївадла» Вячеслав Недоля. До гарфи заангажувала дирекція ппу Гайне-Грунвальд, артистку, яка по укінченю консерваторий у Відні і Парижі, концертувала з величезним powodженєм в Брукселі. Директор фільгармонїї п. Людвик Гелєр заключив вже умову з дирекцією краківского театру, що в р. 1903. виставить там ряд опер при співуділї найвизначїйших солїстів і фільгармонїїної орхестри. Між виставлєними творами будуть находити ся крім італійских новостий, також нова опера Генрика Ярецкого «Немезїс» і опера Людвика Челяньского.

— *Галичанін оправдує ся*, що подаючи вістку про поганій обман «страйкового» комітету» в селі Глядках, він не оклеветував української «партиї» і закидує нам, що се ми видумали самі сю клевету. Як нічого не видумуємо, так і се ми не видумали, але вичитали се в побожїм Przed-świt-ї і в сердечнім другу «Галичанїна» Dziennik-у polski-м, який навіть представив дефравдацію шість кіп збіжа яко «цит української праці народовой». Не лише, що згадані дневники покликували ся на «Галичанїна», але що і сама клевета є така низька, що могла хїба випродити ся в ренегатїкїм мозку, ми не хотїли дати віри, щоби се була оригінальна видумка польских дневників. В польській сусїльности були дефравдації не між хлопцями-пїяками, але між людьми свїтлыми, високо поставлєними і загально поважаними і не на копї, а на мїліони, а ще жаден руский дневник не висказав ся, що се «цит народовой праці польской». Тому на адресу тих клеветників кличемо з обридженєм: фуй, і тричі фуй!

— *Руске політичне товариство в Самборі* «Самбірська окружна Рада» скликує на четвер віче, яке відбуде ся дня 11. вересня с. р. о 2. годинї пополудни в салі «Народного готелю». На дневнім порядку реферат посла Дашиньского про доходи та розходи австрійської держави. Опісля буде дискусія над тим рефератом.

— *3 львівского університету*. Міністер просвїти затвердив ухвалу професорської колегїї що-до розширеня veniam legendi приватного доцента систематики та морфологїї рослин на філософїчнім виділї у Львові, д-ра Ігнатія Шишиловича, на анатомію та фізіологїю рослин.

— *3 Дирекції ц. к. семинарії учительської в Сокалі* одержуємо з просьбою о поміщенє:

1. Комісія екзамінаційна для іспитів кваліфікаційних до шкіл народних в Сокалі подає до відомости, що речинець вношеня подань до сего іспиту визначує ся до дня 15. вересня с. р. Про речинець розпочатя іспиту зістане кождей интересований в своїм часі повідомлений письменно.

2. Іспит з ручних робіт жіночих розпїчне ся перед комісією іспитовою в Сокалі дня 19. вересня с. р.

— *Кінна поліція у Львові*. Дирекція поліції винаймила від громади «Фаррїкету» при улиці Чарнецкого на касарню для кінної поліції. Кон-

тракт має бути на разї заключений на 1½ року, за чиншом в сумі 8.000 К річно. Всі направи в тім часі бере громада на себе. На забезпеченє задержаня услівїї, заїнтабулює ся правительством на будянку «Фаррїкети» на суму 4.000 К. Проект з тими постановами контракту мусить бути затверджений з одної сторони місцевою радою, з другої намїсництвом.

— *Проти допущєня жінок до політехнічних студий* заявило ся мінігерство просвїти розпорядженєм, виданим до всіх ректорів. Яко мотив того розпорядженя подає оно обставину, що не бачить ніякої потреби, щоби жінки занимали ся студиями того рода.

— *Безпосередна причина антисербских розрухів*. Як першу безпосередну причину антисербских демонстрацій в Загребї подає хорватский Obzor ось такий епізод: Перед домом православної сербської громади, на якій находить ся вивїска: «Сербска банка» явило ся в неділю в полудне кількох молодих Хорватів, які зачали кидати в вікна банку каміннями і кричали: «Abzug Srbi! Pereat Vlahi!» Полїції не було в тій околиці. Опісля один Хорват відділив ся від прочих і зачав брмбардувати шибї камінєм від улиці Маргарети. Тодї нанав єго якийсь Серб і ударив так сильно налицєю по голові, що Хорват упав на землю. Коли се побачила з далека хорватска юрба, кинула ся на Сєрба і загородила єму дорогу до сербского банку. Вкінці зловлено єго і побіго в страшний спосіб. Опісля Хорвати розпочали дальше вибиванє шиб. Так само і в понеділок пополудни розпочали ся розрухи також перед банком.

— *В справі убиїства* коло міської рїзницї у Львові запав вирок по переслуханю товариша бл. п. Валюшевского, огородника Тимця. Свїдок зізнав, що Валюшевский був підпитий, але він сам тєрезий. Ішли оба, голосно розмовляючи, нараз з заду, за плечима почувли голос Готліба і відтак стрїл. Тимцьо нуств ся за убійником, але вів свиснув і утік. При вироку трибунал прийняв лагодячі обставини, що Ал. Готліб не був до тепер караний, що вдовї по бл. п. Валюшевскім винагородив після можности шкоду (дав 1200 зр.), що цілий факт розповів з покаянєм, що ділав в роздражненю задля частих погроз, які ствердила розправа; вкінці трибунал звернув увагу і на се, що в наслідок властивого виміру кари потерпіла би на тім найбільше родина Готліба (жінка і 4 дітїй), якої він є одинокю підпорою. З тих всіх причин трибунал засудив Готліба за переступ з § 335. кар. зак. против безпечности людского жита на вісім днів арешту і на зворот коштів судового поступованя.

— *Статистика адвокатів в Австрії*. З початком 1901. р. було в цілій Австрії чинних 4401 адвокатів, так, що пересїчно припадає один адвокат на 5932 жителїв. Се пересїчне число змїняло ся в деяких краях. Так пр. в Країні припадає один адвокат ва 13.739 жителїв, в Каринтії на 10.494, в горїшній Австрії на 9642, в Галичанї на 9235, на Шлеску на 8006, на Моравії на 6635, на Буковинї на 6576, в Чехах на 5494.

— *Крадіж війскових плянів*. З державного тайного архїва в Букарештї пропали дуже важні пляни укрїплєнь Букарешта і мобілізації. З переведженого слїдства показує ся, що крадежи плянів допустили ся болгарскї агенти за намовою Росії. Пляни відносили ся переважно до мобілізації Румунїї в случаю війни тридержав-

ВАСИЛЬ ЩУРАТ.

Поєзия XIX віка.

ЖАН РІШПЕН.

Ж. Рішпен (ур. 1849) голосний радикальний поет, повістєписатель і драматург. Важніші єго писаня: «Blasphemes», — «La chanson des gueux», — «La mer».

Бажає.

Колї мой годїна вібе на відхіднім,
коб хмїра не лягала на чолї погіднім;
коб я не жалував ся; знїлось лїпші хвїлі;
коб свїтови не клав я вже метї в могїлі
ї не з тих був, що в полудне, в сонїшну годїну
говорять, що смерком лиш знїють красну дїяну;
коб мїг я все любити мїлодіж в запалї
за те, що рве всі пїта в молодїму шалї;
коб я під захїд сонця тїшивсь юним родом;
коб захїд мого сонця був для него схїдом!

ЕДМОНД ГАРКУР.

Е Гаркур (ур. 1858), один з найсимпатичїйших поетів останної доби XIX в., ученик Л. де Лїля. Тїха туга дїхує всі єго поезїї, яких форма все викінчена, і думка все благородна. Найкрасше дав він у збірці «L'âme nue».

Над колюскою.

Дитїно, що рожеві рученьки-біліни
над снїгом шат підноєш мов два цвїти зїмні;
дитїно, що сьмїєш ся й плачєш без причини —
не знївєш ти, що гїре, що плачї нестрїмні!

Гей прїкрїй же і довгий трївок чоловіка!
А завтра рано в ранці вже о власній силї
пїйдєш ти вплав на філю ту, що спокон віка
вдаряючи в колюску ляже у могїлі.

Встань! Твій день! Довгий путь лежїть перєд
[тобїю!

Ген сонце прїмїнь мєчє віби ясну кладку...
Пора-ж у путь! А панцир, меч візьми з собою!
А дїбро їди до краю, мїжно, без упадку!

Най в жїлах твоєго сєрця ї заводу не бїде
закївних беззаконїй нї чеснїт з потрєби.
Не там глядї ти правди, де кодєкс облїди.
Вір в Бїга, скїро мїжєш; скїро-ж варт — вір
[в себе.

Любї могїчє мїре, що дає нагїду
втопїти бїль зневіри і судьбї нарїгу;
прїрїда любїть тих, що ввірили в прїрїду:
в тишї лїсїв загїбїш своєго сєрця тїгу.

Бїй ся людїй, будь гїдний, клеветї не слїхай.
Будь гїрдий перєд свїтом, в самотї — покїрний.

Прощай винї злочїнцям, наїрваних не рїхай.
Май віру — злу чи дїбру. В прїязни будь вір-
[ний.

І всїкому дай пївну вїлю в кожїдїм чїні.
Рук не спїюгав нїкїдї крївію безсїльных.
Бо в правї бїту рівні всі тобї, а нїнї
помїж принїжєними мїногї дїхїв вїльных.

Сьмїєш ся, сьмїї ся в мїру. Тих, що в гїрїю,
[мїлуй.

Ненавїсть вїкїнь з сєрця. Слїв не меч на пїну.
Однїк нїкїго в суд свїї вїрити не сїлуй,
бо лиш одну ти мїєш пєвнїсть — домовїну.

СТЕФАН МАЛЯРМЕ.

С. Мальярме (1842—1897), творець школи символїстїв, який почин дає єго поєма «L'après midi d'un faune». В нїй зазначнї він свою головну тенденцію — ярке відрїженє мови вязанїї від невязанїї. Свої теоретичнї поглядї вїложив в «Divagations». Оголосив «Vers et prose», «Florilège» і т. п.

Цьвїти.

Із снїжно-срїбних хмар, якіми нєба звїд
заблїс у пєрвий день і з бїля зір пречїстїх
Ти, Бїже, дав землї, котра не знїла бїд
в час непорїчности чар цьвїтів срїбнолїстїх:

нарцїзи з пївабом їх лебедїних шїй,
і той божєственний лавр позаземних дїхїв,

вного союзу з Росією. Після них румунські війська мали стояти на лівім крилі австрійської армії.

— **Нещасні пригоди на маневрах.** Підчас маневрів 6. дивізії піхоти в Ляссендорф в Каринтії ранено тяжко одного жовніра 2. боснійського полку кулею в голову. Вправи перервано сейчас та переведено строгу ревізію карабінів, однак виновника не викрито. — Підчас маневрів між Карльштадтом а Огуліном в Хорвації влучено одного жовніра 5. полку піхоти кулею в груди. Нещасний згинув на місці. Убийника викрито.

— **Суд в обороні засудженого.** В окружнім суді в Станиславові відбувала ся оноді перед присяжними суднями цікава розправа. Іменно обжалувано о рабунок Гриня Федущака, глухоньмого, з яким треба було порозумівати ся через присяженого товмача. Обжалуваному не можна було доказати вини, мимо того присяжні судії признали его виновним. Тоді судейський трибунал виступив сам в обороні обжалуваного, а маючи до того право, відложив справу до рішення на найближшій каденції присяжних судів.

— **Фальшиві 10 коронові банкноти** появили ся на Угорщині. Банкноти ті зроблені за помічю фотографії на веліновім папері і образ на них виступав добре, але письмо невразне. Слівце «Serie» і число при нїм виписані червоним чорнилом. На малярській стороні банкнота переписано числа зразу бронзово-фіолетні, червоним чорнилом. Один такий банкнот, що добре удав ся, виміняно в почтовім уряді в Будапешті, а богато пішло вже поміж людей.

— **Невинно засуджений.** Военний суд у Франції засудив був якогось Воасена за убийство на кару смерти, яку яму опісля замінено в дорожї ласки на депортацію на ціле житє. Воасен не переставав до послїдньої хвилі говорити о тім, щї він невинний. Дивним случаем Воасен довідав ся в арешті від свого товариша, з яким був замкнений, що то як-раз сей его товариш убив ту дівчину, за котрої убите его засуджено. Засуджений зголосив ся до директора арештів і розповів, але нещасте хотїло, що той его товариш втік і не можна его було й доси відшукати. В Леман відбула ся тепер друга розправа і Воасена увільнено. При тім показало ся, що причиною засудження на смерть були таки самі родичі Воасена. Воасенів, котрий вже довго служив у войску, навкучилась була та служба і він постановив був утічи. Мимо того, що родичі ему відраджували, він прийшов одного дня вечером о 8. годині, щоби приготувити ся до втечі. Того дня о 10. годині хтось убив дівчину а підозріває впало на Воасена. Він від ту пору спав дома у родичів і покликуював ся на то, але родичі з обави о то, щоби їх не посуджувано, що они помагали ему дезертирувати, зїзвали в суді, що він вернув домів аж по 10. год., отже по довершенім убойстві. Аж тепер по 14 роках все вияснило ся.

— **Затроєна китиця.** В вагоні першої класи юрєвско петербурскої залїзниці, їхав богач М. До передїлки, в якій він їхав, всїла молода, гарна, елегантно убрана жєнщина з великою китицею цвїтів в руці. М. вдав ся незабаром в розмову з незнакомою, присїв ся коло неї і понюхав кілька разів китицю. За кілька минут опісля огорнула его сонливість і він заснув. Коли пробудив ся, замїтив ся, що не має в кишени мошонки з грїшми та золотого годинника. Очевидно, гарна незнакома пропала без слїду. Ли-

шила ся тільки китиця, котра, як показало ся, була покроплена з одної сторони хлороформом.

— **3 країни золота.** Аляска, край, в якій можна часом дійти до маєтку, не стане ніколи місцем, до якого люди будуть удавати ся для поратования здоровля або ужитя приятности. В зимі має сей край всякі недогідности підбігунового підсоня, а зима трєває там 10 місяців. В літї в се bagno з неімовірною скількістю комарів. Однак одною з добрих сторін Аляски є цілковита недостача хороб легких. Пневмонія незнана в тім краю. Гостець лучає ся часто, а запалєня мозкових оболон також; хороби жолудка на дневнім порядку; походить се, здає ся, із злих родів консерв та поживи. Шкорбут дуже розширений також задля нездорової поживи. По причині довгої зими та недостачі духових розривок лучають ся дуже часто умислові хороби. Острий клімат приневолєв жителїв до житя в замкненю; не мають достаточного руху, не знають, чим забити час і живють вераз одинцем. Туга за вітчизною опановує їх зовсім. Одні надуживають острих напоїв, а коли тих не стане, удають ся до морфіни і до иньших подражняючих средств. Бачили там десператів, що пили червоний атрамент. Иньші достають поступенно помішаня умів. Зразу обявляє ся у них меланхолія, що переходить в манію. Переслїдуюча манія лучає ся часто і нераз самоубийство кладе кєнець мукам тих нещасних. Так місто золота находять они часто — муки і смерть.

— **Патріотична вимова.** Один австральський народний учитель мав таку промову в день коронації короля Едварда: «Наш монарх є володїтелем одної частї сьвіта, 100 півостровів, 500 гїр, 100 мор та озер, 2.000 рік і 10.000 островів! На его знак стає під оружєм 900.000 війська, як порушїть головою, випливає 1.000 кораблів із 100.000 моряками. Коли ступає по землі — 30 мільонів людей чує відгомін его кроків. Асирійска держава не мала так численного населєня, Картагіна не ширїла такого постраху, римска держава була слабосильна, а Греція — була маленьким селом в порівнаню до великобритійської держави!» Досить!

— **Метеор — убійником.** В Сан Автоню, в станї Тексас, в незвичайний спосіб погіб 60-літній старець, Роман Круїз. Іменно дня 18. серпня с. р. сїв він на величезнім камені і затопив ся в читаю якоїсь занимаючої книжки. Нараз упав великий метеор і ударив з цілою силою о сей камінь. Чотирюфунтовий відлам метеора ударив Круїза в голову та убив его на місці.

— **Відважні пастухи.** Коло Інстербурга в Прусах стала ся така подія: Два хлопці, один 10-літній, а другий 13-літній пасли коло Кульмен під лісом череду овець. Нараз вибіг з ліса вовк і кинув ся на вівці. Відважні хлопці взяли ся відганяти вовка палицями, але вовк кинув ся на них і роздер обох.

— **Ц. к. Дирекция почт і телеграфів у Львові** оповіщує: Дня 10. вересня с. р. отвирає ся в Яричові (полїтичний повіт Львів) при існуючїм ц. к. почтовім уряді станція телеграфу з обмеженою денною службою. — З днем 10. вересня с. р. отвирає ся почтова складниця в: Таврові, повіт Бережани; Зашкові, повіт Львів; Львові, повіт Підгайці; Глибокім, повіт Сянік; Гниловодах, повіт Підгайці; Беремівцях, повіт Золочів.

— **Вінчанє п. Александра Царевича, артиста-**

маляря, з панною Славцею Електоровичівною відбуде ся дня 9. в. ст. вересня с. р. о 9. год. рано в парохїяльній церкві в Тернополі.

— **Дрібні вїсти.** Посол др. А. Могилянський буде складати посольське справозданє перед виборцями рогатинського повіта в Рогатині дня 17. с. м. о 2. год. пополудни на обїїстю тамошного руско-католицкого приходства.

— **Родимці! Памятайте на фонд будови приватних шкіл!**

Наука, штука, література.

— **Учитель,** орган руского товариства педагогичного ч. 17. за день 5. вересня, 1902. Зміст: Практичне образованє народних учителїв. — *І. Г.* Педагогика, єї відношенє до иньших наук і єї наконєчна цїль. (Кєнець). — Галицькі середні школи в р. 1900—1901. — Борба з чахоткою. (Вїдозва мїністерства внутрїшних справ). — Всячина — Виходить 5. і 20. в. ст. кожного місяця. Передплата: на пів року 3 К 20 с., на цілий рік 6 К. Поодинокє число коштує 40 с. Редакция: ул. Собіщани ч. 7.

Телеграми.

Відень, 8. вересня. В справі угодових переговорів в Будапешті видано ось такий комунїкат: Народи мїністрів та фахових референтів трєвали в суботу до пів до 2-гої в полудне. В протягу тих нарад взято під розвагу ту частє цловї тарифи, яка не була предметом нарад на послїдних конференциях у Відні. — Повело ся полагодити частину рїжниць, які заходять в цловїй тарифі.

Чернівці, 8. вересня. Вчєра зїбрало ся ту семе з ряду віче представителїв австрійських лікарських палат.

Загреб, 8. вересня. Після згїдних вісток положєне на провінції є зовсім вдоволяюче. Нігде не нарушено спокою.

Загреб, 8. вересня. Оноді в ночи відбувало ся дальше переслухванє арештованих демонстрантів. Вислїдом того переслухваня було арештованє Івана Франка, сина посла д-ра Франка. Арештовано его сейчас в ночи.

Петербург, 8. вересня. В добрах Славуті на Волини і в Канові в київській губернії прийшло до мужицких заколотів, однак в значно менших розмірах, чим в маю с. р. в полтавській губернії. Губернатори вислали проти мужиків війско, яке скоро привернуло спокій. Богато хлопів укарано на місци, а кільканацять арештовано.

Царгород, 8. вересня. Австрійско-угорський амбасадор, Калїце, зажадав від Порти уконституования роз'ємного суду в спірнім питаню що-до орієнтальної залїзниці.

мов сєрафіма перет у білости своїй
рожевий в рѳзблисках рум'яних, р'анних п'ухів;

барвістий гіяцінт і мїртів свїжний чар,
і рѳжу, що цвїтє мов жєнських тїл прим'ана,
Іродїяду ту, що мєче цвїтам жар,
якү що дїйни кров багрѳм вбир'єв з'р'ана.

Лелєю Ти созд'ав, цвїт' бѳлю, гѳря цвїт,
що лиш колїшеть ся на океанї с'їму
і лїчко верне все із м'раки на блакїт,
до місяця, що вбравсь в заслѳжену зад'їму.

Ос'анна, Отче наш! звук арф і фїмїям
Тобї за вертоград, за н'аших слїз наградү!
Ос'анна!... бє дун'а до тих мїстїчних брам,
де нїмби ясности оч'ам дають вїдрадү.

Та бїльша, Отче наш, дяк'а Тобї від нас
за те, що дав есї землї ту ч'ашу цвїту,
яка мїстїть бальс'ам для сїльних душ на час,
колі наввїрять ся їм вже служити с'євїту.

ПАВЛО ВЕРЛЄН.

П. Верлен (1844), батько т. зв. декадєнтів, а радше поєтїв музики і символї. Сугґєстив і настроїв — то в него цїль поєвнїй, а способи до осягненя тої цїли — простота і ніжність, символ і мелодия. А передовсїм мелодия: «De la musique avant toute chose... De la musique encore et toujours, que ton vers soit la chose envolée, qu'on sent qui fuit d'une àme en allée vers d'autres cieux à d'autres amours». А при мелодийній ніжнїстї у вїдтїнях: «Car nous voulons la nuance encore! Pas la cou-

leur, rien que la nuance! Oh, la nuance seule fiance le rêve au rêve et la püte au cor!» Завдяки тим своїм поєтичним принципам і чималому талантові Верлен став по ряду з першими лїриками Франції. Важнїйшї его писання: «Poèmes Saturniens», — «Jadis et naguère», — «Romances sans paroles», — «La bonne chanson», — «Amour», — «Bonheur». Але найважнїйша книжка «Sagesse» тим, що в нїй ударив Верлен в релїгїйну струну, як справдїшний чернець по званю.

Псалом.

Нїкого не люблю вже нїтї крім Марїї,
на иньшї вєї любовї маю заборѳну;
сам'а Вон'а в потрібї жар дасть мѳму лѳну
ї душі, що лиш для Нєї все в любовї тлє.

Для неї полюбїв я вѳрога; для Нєї
принїє я жєртву власного житя в обїтї
і непорѳчнїсть сєрця їй прїстрасти несїтї.
Вон'а менї вказ'ала шлях судьбї мѳвї.

Колї я під грїхами падав, був без сїли;
Підвївши очї ї руки, на житєйськї зл'їди,
тогдї Вона зверну'ла їх менї на гр'їдї
до мольб, що договїйним трєпетом тремтїли.

Душ'а моя для Нєї все терпїнем с'єдра,
В п'ятї крив'аних р'анах сєрце їй принѳшу.
Колї-ж хрєст'а і м'їки я для сєбе прѳшу,
Вон'а менї страданєм оперєже бєдра.

Тепєр лиш про Пречїсту думаю ї говорю:
Ти м'їдрости прїїтє, жєрєло любовї,

с'євїтїло путєвѳдне, Фр'анцїї покрѳє,
якү держїш у чєсти і крїпїш у гѳрю!

Пренєпорѳчна Дїво, мїлости кривїце,
живѳї вїри пєвна льѳгїко сєрдєчна,
Твої любѳв — защїта д'їхови бєзпєчна,
Твої любов вдїна, вїчнѳсти Царїце!

ГАНРІ ДЕ РЕНїЄ.

Г. де Рєнїє (1867) один з наймолодших і найбільше уталантованих поєтїв Молодої Франції. Написав: «Episodes», — «Sites», — «Poèmes anciens et romanesques».

3 одвїчних книг...

З одвїчних книг одїтих в шкїру і клеїнодї,
щѳб лиш найвїсшу т'айну м'агїї посїсти,
в день і в ночи, все чєрпав я знанє вїчїстє,
пїзнав прїкмєт камїня найрїжнїйшї рѳди.

Смарагд на с'євїт нехїбно близнюків прїводить;
рубїн — грїхам запѳра, мов арх'ангєл чїстїй;
а бїстрїсть ѳка ї м'їдрїсть рѳдять аметїсти;
брильєнт обмѳвї вс'якїй стєжку загорѳдить.

О півночи я вбив каменяр'я, що в сєбе
тєс'єч аврїлїгмєнт і кїмофан у скрїтку.
Найбїльших ч'арїв мїц'є їх сїла лѳмить швїдко.

І зрабував же я тотї див'а для тебе.
І хризолїт я взяв на п'алець, що без тр'їду
зган'єв з сєрця шал, з очїй берє пол'їду.

COLOSSEUM Ernesta Thorna

у Львові, в пасажи „ГЕРМАНА“ ул. Сєнішна
Найславнїша програма!
від 1. до 15. вересня 1902.

При співучасті військової музики 30. п. п.

1) Увертура. 2) 3 *Ara-Zebra-Vora*, ін пийскі ігрища. 3) 9 *Pircher*, горішно-стирийскі сьпіваки, дансери та йодлери. 4) Панна *Czita*, польска віртуозка на скрипках. 5) *Zizi Papillon*, париска ексцентрична акробатична сьпівачка. 6) *Mariot*, творець сьміху. 7) Орхестра (Реклямограф). 8) *Elly del Sa to*, артистка на мандолїні. 9) Брати *Püps*, наслідувачі звїрячих голосів. 10) Брати *Hamilton*, ексцентричні малярі. 11) Сестри *Klett*, тирольскі дуєтистки. 12) *Miss Berley*, сьпівачка.

Що дня о 8. год. вечером велике представлєне. В недїлю і сьвята два представлєня. Що пятницї *High-Life* представлєне. Білєти вчаснїше можна замовляти і набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9. у Львові.

Дві панночки

можуть найти поміщенє в рускїм домі в дуже здоровїй частї міста; дома німецка конверсація і фортепян до ужитку. Близша відомість в редакції „РУСЛАНА“.

Читайте!

Читайте!

Повне виданє Творів ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

коштує лише 2 корони!

Товариство „Просьвіти“ бажаючи, щоби в кожній рускїй хатї находили ся твори Тараса Шевченка, видано сими днями найдешевнїй збірник сїх творів п. з. „ПОЕЗИИ Т. ШЕВЧЕНКА“. Книжка, оправлена в полотно з золотеними витисками, може бути найгарнїшою окрасою рускїх хат. Павір велїновий, формат на звїр європейскїх кляскїв, сторїв 698.

При замовленю 10 прим. даємо 10% оусти. Висилає ся тїлько за надїсланєм 2 кор. 30 сот. на адресу: **КАНЦЕЛЯРИЯ „ПРОСЬВІТИ“ у ЛЬВОВІ** (Ринок ч. 10.).

— Савїтарного радника д-ра Барвїньского **Водоличничий заклад Ельгерсбург** (оснований 1837). Сєзон від 1. марця до кінця падолиста. 150 добїрно устроєних комнат і 4 вїлї з романтично положеним замком. Стация велїннїц *Plaue-Elgersburg-Ilmenau*. Всякі водоличничї процедури, електротерапія, масаж, лїчнїча гімнастика, Мічєля тучне лїченє, диєтетичне і клїматичне лїченє. Особливо надає ся сей заклад до лїченя невратеннї, гістерїї, гіпохондрїї, пораженя, серцевих недуг, нервової астми, жолудкових недуг, безсорности, ревматичних і гостєвих недуг, недокровности, золотухи і т. п.

Цїни вельми уміркованї.

1. *Мешканє* почавши від 1 марки (60 кр.) до 5 марок денно з прислугою.

2. *Цїлий гарї* дньвно 4½ марки (1. снїданє, 2. снїданє, обїд (table d'hôte — 4 даня — в недїлю 5) вечеря).

3. *Все лїченє*, всякі процедури і купелї з лїкарскою заплаатою і купелевою прислугою 2 марки денно. Перша конзультація числїть ся окремо 10 марок.

Положенє вельми здоровє і гарнє серед Туриньского Лїса (560 метрїв над плєсом моря). О всякі вїясненя і подрїбнї проспекти звертати ся треба до:

Sanitätsrath Dr. Barwiński's Wassenheil- u. Kuranstalt Bad Elgersburg im Thüringerwalde.

— РІК ЗАСНОВАНЯ 1892. —

Товариство взаїмних обезпечєнь

Львїв, ринок ч. 10. (дїм „Просьвіти“).

є одїноком рускїм Товариством асєкурацїйним.

Фонди „Днїстра“ з дньм 31. грудня 1901.

Днїстер

Фонд резервовий	386 402 кор. 83 сот.	} разом 645.383 кор. 59 сот.
Резерва премїї	205 227 „ — „	
Резерва спеціальна	6 000 „ — „	
Фонд ємеритальний	47.753 „ 76 „	

„Днїстер“ обезпечує будинки як також збїже і пашу против шкїд огневих. Вєстри ВП. Ординарїати припоручили „Днїстер“ Вєч. Духовєнству і всїм вірним.

Оплата премїї в „Днїстрі“ є уміркована, а чистїй зиск — надвїзку з оплат — роздїляє

„Днїстер“ межї своїх членів яко звороти. В р. 1900. і 1901. вносить зворот 8%. Шкоди виплачує „Днїстер“ дуже скоро, а оцїнку шкїд переводить разом з делегатом і 2 членами місцевими. До 31. грудня 1901. виплатив „Днїстер“ 5.075 відшкодовань в сумї 2,656.787 кор.

Члени „Днїстра“ можуть без перешкоди зятягати позички в Банку краєвїм і касах оцадности, бо каси ті приймають полїси „Днїстра“ при позичках гіпотечних.

На житє можна обезпечати через „Днїстер“ — капїтали на дожитє, посмертнї капїтали, пенсії, рентї і т. д. — краківскїм Товариствї, а з провїзїї від тих обезпечєнь відступає „Днїстер“ часть на рускї добродїїнї цїлї.

Агєнцїї передає „Днїстер“ радо сєлінам, господарям, особливо де нема „Днїстра“. Агєнти заробили 349.486 кор. провїзїї.

Сєляне! убїгайте ся тїлько о агєнцїї „Днїстра“.

Вїд огню обезпечайте ся тїлько в „Днїстрі“.

На житє обезпечайте ся тїлько через „Днїстер“.

Найновїший твір

Л. Лопатиньского

„ПАРАЦЯ“

комедия в 3 актах зі сьпівами

(з побугу лїтнїкїв)

відзначає ся невичєрпанїм ювіалїям гумором і жвавїм діалогом. Ся комедия збогачує знатно галєрїю тїпів у нашїх народних штуках так з кругів сєлян, як і мїщухів. Сьмїшнїсть ситуацїї і характерів розмішена рівномїрно між мужиків і панів, і тому ся комедия надає ся надзвичайно до нїстав по читальнїях, бо сєляни не буде тут бачив себе як звичайно в комедїї упоследженїм недотєпою, але протївно має нагору посьміяти ся трохи і з мїстових лїтнїкїв. Попри те все сей твір носить на собі знамя етичної і патрїотичної сьвідомости.

— Цїна 2 кор. —

Набути можна у накładчика **С. Горюка** у Львові, пл. Домбровского ч. 1, і в книгарнїях.

Розклад поїздів залїзничих обовязуючий від 1-го мая 1902.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейского).

Поїзд посп. особ. приходить о годїнї	до Львова	Поїзд посп. особ. відходить о годїнї	зі Львова
6:10	з Кракова, Берлина, Варшави, Відня	6:25	до Сучави, Жидачева, Кересемезе, Потутор
6:20	з Чернївцїв (Іцкан, Галацу), Чорткова	6:30	до Підволочиск (Київа) Бродїв дв. головнїй
6:50	з Брухович, щод. від 15. мая до 14. вер. вк.	6:43	„ „ „ „ дв. Підзамче
7:45	з Янова	6:55	до Лавочного (Пешту) Борислава, Дрогобича
7:40	з Підволочиск, Бродїв на дв. Підзамче	8:30	8:40 до Кракова (Вїдня, Праги), Берлина
8:00	на дв. головнїй	2:55	9:00 до Лавочного, Хирова, Калуша
8:10	з Лавочного (Пешту), Калуша, Хирова	9:15	до Янова
8:15	з Сокалї, Рави рускої	9:50	до Белєця, Сокалї, Любачева
1:35	8:50 з Кракова, Відня, Праги, Берлина	10:30	до Чернївцїв, Потутор
10:25	з Ряшова, Любачева	10:40	до Гернополя, Потутор, дв. Пїдз.
11:55	з Станїслава (Кересемезе, Потутор)	10:57	„ „ „ „ дв. гол.
1:10	з Лавочного, Калуша, Хирова, Борислава	1:25	до Янова від 1. мая до 15. вересня в недїлю і сьвята
1:23	з Янова	2:15	до Брухович від 15 мая до 14. вересня в недїлю і сьвята
2:20	з Підволочиск, Копичинцїв на дв. Пїдз.	3:05	до Стрия, Скольного від 1. мая до 30. вер.
2:35	на дв. голов.	3:15	до Янова щодєнно від 1. мая до 30. вер.
3:14	з Брухович (15. мая до 14. вер. в нед. і сьв.)	3:26	до Брухович щод. від 1. мая до 15. вер.
4:40	з Самбора, Стрия, Скольного (1/5 - 30.9)	3:30	до Ряшева, Хирова, Любачева
5:11	з Підволочиск (Київа), Бродїв на дв. Пїдз.		
5:35	„ „ „ „ на дв. голов.	Нїч	
1:45	з Чернївцїв, Іцкан	12:45	6:10 до Станїслава, Жидачева
5:50	з Кракова	6:20	до Кракова, Відня, Берлина, Варшави)
		6:30	до Янова від 1 мая до 15. вер. буднї днї
Нїч			
6:00	з Сокалї, Белєця і Любачева	6:35	авід 16. вер. до 30. цьвіт. 1903. щодєнно
8:04	з Брухович (15. мая до 14. вер. в нед. і сьв.)	7:19	до Лавочного (Пешту), Калуша, Хирова
9:12	з Брухович (15. мая до 14. вер. в нед. і сьв.)	8:16	до Сокалї і Рави рускої
12:15	9:20 з Чернївцїв, Букарешту	8:25	до Брухович (15. мая до 14. вер. в нед. і сьв.)
9:25	з Янова (від 1. мая до 30. вер. в нед. і сьв.)	9:00	до Перемїшля
8:40	9:50 з Кракова, Відня, Берлина) Ясла, Розвадова	9:00	до Підволочиск, Бродїв гол. дворець,
2:31	10:08 з Янова (від 1. мая до 15. вер. в нед. і сьв.)	9:20	дв. Підзамче
10:02	з Підволочиск (Київа) Бродїв на дв. Пїдз.	10:05	до Янова від 1. мая до 15. вер. в нед. і сьв.
10:20	на дв. голов.	10:30	до Іцкан, Чорткова
10:50	з Лавочного (Пешту) Хирова, Калуша	11:00	до Кракова, Відня, Варшави, Праги
3:14	з Тернополя, Грималова на дв. Підзамче	11:10	до Підволочиск, Бродїв дв. головнїй
8:35	на дворець головнїй	11:32	дв. Підзамче
		4:15	до Кракова, Відня, Праги, Самбора
		5:50	до Брухович від 15. мая до 14. вер. щод.

ЗАМІТКА: Пора нїчна числїть ся від 6 годїни вечером до 5 годїни 59 мїнут рано.

Час середно європейскїй рїхнїть ся від часу львівского о 36 мїнут, а іменю 12 год. часу середно-європейского — 12 год. 36 мїн. часу львівского. — Бюро інформацїйне ц. к. залїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5.) удїляє пояснєнь в справах залїзничих, продає білєти вєлякого рода і розклади тади.

За певну і добру льокацїю поручаємо

- 4 ½% листи гіпотечнї
- 4% листи гіпотечнї короновї
- 5% листи гіпотечнї премїованї
- 4% листи товариства кредитового земского
- 4 ½% листи Банку краєвого
- 5% облігацїї Банку краєвого
- 4% позичку краєву
- 4% облігацїї пропїнацїйнї

Тї папери продаємо і купуємо по найточнїшїм курсї деннїм.

КОНТОРА ВИМІНИ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ Гіпотечного